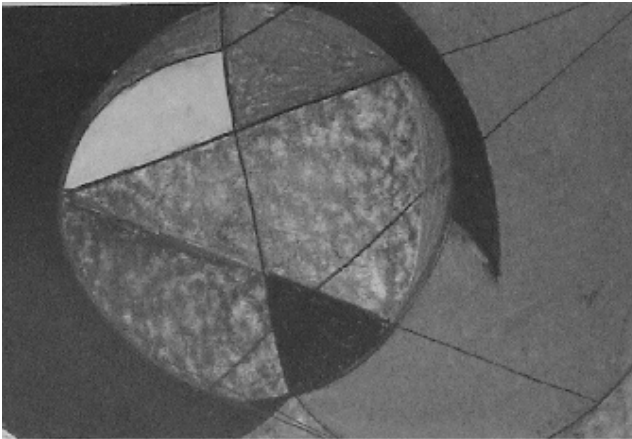

Bodoni-Lindh Anikó**Virágba öltöztetem**

Virágba öltöztetem a lelkem
Ha újra találkozom veled
Gyöngyvirág leszek
Nagy buja csokor.
Illatommal kacérkodom
Gyöngye kelyhem, szirmaim
Ezernyi csilingelő harang.
Törékenyen simulok tenyeredbe,
Hófehéren
Várom-vágyom, simogass, becézz.
Napsugárként melengetsz majd
S kacagásod tavaszi szellőként
Szárítja fel harmat-könnyemet.
Virágba öltöztetem a lelkem
Ha újra találkozom veled.
Büszkeséged bokrétájaként
Kalapodra tűzhetsz.
Illatos gyöngyvirág leszek.

Bodoni-Lindh Anikó munkája

Vagdalkozásaim

Éjjel, fél kettő. Álmomból férjem tegnapi mondata riaszt. „Kedvesem, a szerelem heve elmúlt közöttünk. Maradt az őszinte barátság, a szeretet.” Elhülök. Nekem szenvedélyes szerelem kell.

Tehát mégis csak igaz: egyedül jövünk és egyedül megyünk. Csak keressük kettősségünk. Szomorú ez? Talán. Mi nők, társra vágyunk. Milyenre? Hozzánk hasonlóra, képmásunkra. Ha nem ilyen? Ijesztő. Akkor már nem is lehet társunk.

Szerelem... Szavain értelmébe bújok. Társam? Ám legyen más. A másam: nem olyan mint jómagam.. A nyelvek logikusak. Kérdésekben a válasz. Egyik barátom szólt, hogy bontsam fel a *szerető* szót. A szerető szeret engem, de ő-t én nem. Szójáték. Svédül a szerelem kárlek. Kär-lek. A vége játék. Játészótársam mondd ... Persze, hogy akarom. És barátságosan. Örökké kergettem a szerelmet. Talán éppen ezért nem ért utol. Nyif-nyaf. Apósom verse írta: Gondolkodni csak kettesben jó. Hogyan? Két különféle aggyal? Ha volna két egyforma falevél? Két egyforma ember? Kurva színesre teremtette az úr a világot. Az egyedül-
létre.

Az elején még minden gondolatát lestem a férjemnek. Ennek is. A szerelmeimnek is. De győzött gyengébbik énem. Szerettem volna meglepetni magam velük. Miért? Miért? Lehet, hogy nem ismerem önmagam? Csodálom a virágkehely szépségét, és ő a világ sorsán évődik? Ha a gyermekem, miért bámulja a csillagok misztériumát. Sajgásom miért nem érzi, miért éli a gyönyörű rácsodálkozások függetlenségét? Önzőknek születtünk. Vagy önzökké váltunk? Értelmes a kérdés? Megnyugtat vagy megijeszt? Van női és férfi elme? Csak elme vagy él me...

Tenyérvjósom kilencvenhat nyarat jósolt. És utána? Van utána valami? (ateizmus) Jó, ha van, jönni és értelmetlenül távozni? Harcolni semmiért? Apró örömkért? Morzsát adni néha. Szó szerint és képletesen. Vitatni, hogy mások miként tegyék. Magunk sem tudjuk mit kell tennünk. Kérdésem kérdésre hull. Avarhalom.

Istenem, ha vagy, ha nemcsak szalmaszál vagy ... Másvilág. Más világ? Hol? Nihiles Nirvana? Talán.

Te jószágos. Hallasz engem? Duruzsolják a papok, hogy hajunk szála sem görbül akaratom nélkül. Akkor meg minek küzdenem? Miért lettünk játékszered, Porból porrá. Jó vicc. Miért nem inkább plasztelinfiguraként, gondolkodásképtelenül?

Jó volna valakihez gondolatátvitellel kapcsolódni. Néha, még az írást is unom. Fékezem a fejembe ültetett komputert. Istenem, ravasz vagy. Velünk végezteted a gondolkodást, nemesedsz általunk. Isten vagy természet? Jó és rossz idő, ki gurította el ezt a rengetegszínű mindenséget? Nem tudunk gátat vetni ügyefogyott szaporodásunknak.

Félévszázadosak önvagdalkozásaim. Ne hidd, hogy ezzel befejeztem. Míg vagyok vádollah. Egyed vagyok, hát eszem, s egyed...

Bodoni-Lindh Anikó írásait saját krétarajzai díszítik

Válás

Meghalt a szerető bennem
     formás testem nem vágyod már
     unottan elfordulsz tőlem

Meghalt az anya bennem
     nyüzszítő aggodalmamra
     ideges dűnnyögésed felel

Meghalt a nő bennem
     mosdatlan kócos magam
     kicsit sem háborít

Meghalt a háziasszony bennem
     főztöm ízét se értékeled

Meghalt a frivol bennem
     sminkes frissességem nem
     csal tekintetedbe csillogást

Széthullva és összeállva újra
     elvágyom tőled

Bodoni-Lindh Anikó önmagáról

1950. június 18-án születtem Marosvásárhelyen. Ott-hon csupán gépésztechnikus voltam. 1986-ban menekültem Svédországba. Itt présmunkás, takarítónő, óvónő, magyar tanító, tanár néni, tolmács, mesebeolvasó a rádiónál, és pénztárosnő voltam, 1995 óta pedig hirdetéstervező.

Mire felnövök, megszerzem a honlapkészítő — grafikus szakmai képesítést is.

Egy fiam van. Második férjem életét eszem... Írni szeretek és festeni. Nagyon szeretem a verseket. A honvágy csak néha gyötör. Képzletben sokat járok hazai tájakon. Érzem még az otthoni utcák porát. Hiányzanak a székegy gerendaházak.

Remélem, hogy unokám az édesapjához hasonlóan szépen beszél majd nyelvünket.